

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Γιάννης Μηλιός

Ο υπεύθυνος Οικονομικής Πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ μιλάει στη «Ν»

Στον Βασίλη Κωστούλα
vkost@naftemporiki.gr

Κανέναν δεν συμφέρει μια κατάσταση ρήξης

Την εκτίμηση ότι «κανέναν δεν συμφέρει μια κατάσταση ρήξης» και πως «αποχώρηση χώρας σημαίνει διάλυση ολόκληρης της Ευρωζώνης» εκφράζει στη «Ν» ο υπεύθυνος Οικονομικής Πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ Γιάννης Μηλιός, κάνοντας σαφές πως στο επικείμενο Eurogroup η κυβέρνηση θα επιμείνει στη θέση ότι η Αθήνα θεωρεί «νεκρό» το προηγούμενο πρόγραμμα, δεν αναγνωρίζει την τρόικα και επιζητεί ένα πρόγραμμα - γέφυρα για συνολική συμφωνία «που θα επικυρώνει το θάψιμο της λιτότητας».

Αναφερόμενος στις άμεσες ανάγκες για ρευστότητα, υποστηρίζει ότι «ποτέ μέχρι τώρα δεν υπήρχε πρόβλημα» και επικαλείται ότι «οι τράπεζες είναι ανακεφαλαιοποιημένες». Τη «σταθερότητα απόψεων και κατεύθυνσης για τα βασικά προβλήματα» έναντι της «πολιτικής δόξης εναλλακτικότητας, κενής περιεχομένου» προκρίνει χαρακτηριστικά ως προς την επιλογή των ΑΝΕΛ αντί του Ποταμιού για τη συγκρότηση κυβέρνησης. «Μπορώ να κατανοήσω μια τέτοια επιλογή», αναφέρει για το ενδεχόμενο υποψηφιότητας του επιτρόπου Δημήτρη Αβραμόπουλου ως ΠτΔ. «Πράγματι είναι ένα πεδίο που εκτιμώ ότι μπορώ να συμβάλω δημιουργικά», απαντά στο ερώτημα αν ο ίδιος ενδιαφέρεται να αξιοποιηθεί σε κάποιο πόστο στις Βρυξέλλες.

Ο υπουργός Οικονομικών της Γερμανίας, της χώρας η οποία καταβάλλει το μεγαλύτερο ποσό της χρηματοδοτικής βοήθειας προς την Ελλάδα, εμφανίζεται αμετακίνητος από τη θέση για την ολοκλήρωση του προηγούμενου προγράμματος πριν από οποιαδήποτε συζήτηση για την επόμενη μέρα. Υπό αυτές τις συνθήκες, ο κ. Βαρουφάκης θα κομίσει κάτι νέο στη συνεδρίαση του Eurogroup την Τετάρτη ή θα επιμείνει στη θέση ότι η Αθήνα θεωρεί «νεκρό» το προηγούμενο πρόγραμμα, δεν αναγνωρίζει την τρόικα και επιζητεί ένα πρόγραμμα - γέφυρα για συνολική συμφωνία;

«Αυτό που παρακολουθούμε είναι η έναρξη της πραγματικής διαπραγμάτευσης και οι προβλέψιμοι κανόνες της. Είναι μια διαδικασία όπου κάθε πλευρά προβάλλει τις θέσεις και διεκδικήσεις της, προκειμένου να επιτευχθεί μία από κοινού συμφωνία. Τα μηνύματα και οι διαρροές εναλλάσσονται. Εμείς ξέρουμε τι διεκδικούμε για τον ελληνικό λαό, έχουμε τεχνικές λύσεις προς όφελος και της Ευρωζώνης και όλων των λαών, γνωρίζουμε ότι κανέναν δεν συμφέρουν οι ρήξεις. Και πάνω από όλα ξέρουμε ότι έχουμε τον ελληνικό λαό δίπλα μας, που ανακτά την αξιοπρέπεία του και ελπίζει. Το έχουμε πει σε όλους τους τόνους ότι για μας δεν υπάρχει το μνημόνιο, αλλά προσβλέπουμε σε μια νέα συμφωνία, που θα επικυρώνει το θάψιμο της λιτότητας. Ο χρόνος είναι πολύ σημαντικός και για την Ελλάδα και για την Ευρώπη. Η συνέχιση μιας υφεσιακής πολιτικής, που απλώς θα εξυπηρετεί τα συμφέροντα της ολιγαρχίας και όχι και την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή, αποτελεί αδιέξοδο. Δημιουργεί πέρα από την κοινωνική ασφυξία και οικονομική διάλυση».

Η Γερμανία και η Ευρωζώνη έχουν την πολυτέλεια του χρόνου σε αυτήν τη διαπραγμάτευση, σε αντίθεση με την Ελλάδα, η οποία πολύ σύντομα θα αντιμετωπίσει αντικειμενικό πρόβλημα ρευστότητας. Υπό αυτήν την έννοια, ποια θα λέγατε ότι είναι η «ημερομηνία λήξης» αυτής της διαπραγματευτικής προσπάθειας; «Αντέχει» η Αθήνα μετά τις 28 Φεβρουαρίου, χωρίς επιπτώσεις στη λειτουργία του κράτους; Με ποιον τρόπο;

«Ποτέ μέχρι τώρα δεν υπήρχε πρόβλημα ρευστότητας, το είδαμε στις πολλές σχετικές απειλές στο παρελθόν, όπου η χώρα πορευόταν για μήνες χωρίς χρηματοδότηση. Οι τράπεζες είναι ανακεφαλαιοποιημένες, το πρόγραμμά μας είναι δομημένο ώστε να μην υπάρχουν ελλείμματα και, όπως έχουμε τονίσει, κανέναν δεν συμφέρει μια κατάσταση ρήξης».

Ποιον πλήττει, κατά τη γνώμη σας, περισσότερο να αιωρείται ως διαπραγματευτικό ατού το περιβόητο Grexit; Την Ευρωζώνη ή την Ελλάδα;

«Μα είναι σαφές ότι κανέναν δεν ευνοεί, ούτε την Ευρωζώνη ούτε την

Γιάννης Μηλιός: Η «εργασιακή ευελιξία», το μόνο που κάνει είναι να αποδομεί την κοινωνική συνοχή και να πλήττει την παραγωγικότητα.

Ελλάδα. Ήταν ένα εργαλείο φόβου, που χρησιμοποιούσε η μέχρι τώρα κυβέρνηση. Σας υπενθυμίζω ότι το ντόμινο της κρίσης ξεκίνησε από μια επενδυτική τράπεζα των ΗΠΑ, τη Liehman Brothers, που χρεοκόπησε. Φανταστείτε το καταστροφικό ντόμινο που μπορεί να προκύψει από τη χρεοκοπία μιας χώρας, τι πολλαπλασιαστικά αρνητικά φαινόμενα θα δημιουργήσει. Η δομή της Ευρωζώνης είναι τέτοια, που αποχώρηση χώρας σημαίνει διάλυση ολόκληρης της Ευρωζώνης».

Η εντολή την οποία έλαβε αυτή η κυβέρνηση μέσα από το εκλογικό αποτέλεσμα είναι συνοπτικά «μέσα στο ευρώ, αλλά σε ένα άλλο ευρώ». Είναι μια δύσκολη εντολή. Αν δεν καταστούν δυνατά και τα δύο, τι θα προτάξει πιο ψηλά η νέα κυβέρνηση; Την παραμονή στο ευρώ ή την αλλαγή της πολιτικής; Κατ' επέκταση, τι προτίθεται να πράξει η κυβέρνηση, είτε στο εξωτερικό είτε στο εσωτερικό, στην περίπτωση του αδιεξόδου, που αποτελεί το ένα από τα δύο σενάρια;

«Όπως προανέφερα, αποχώρηση από την Ευρωζώνη θα σήμαινε διάλυση της Ευρωζώνης. Επομένως είναι ανύπαρκτο το δίλημμα. Διότι κανείς δεν θέλει να διαλύσει την Ευρωζώνη. Η Ευρώπη είναι το σπίτι μας και εντός της ευρωπαϊκής οικογένειας θέλουμε να συζητήσουμε».

Θα μπορούσατε να συνοψίσετε τους τομείς στους οποίους κατά τη γνώμη σας η νέα κυβέρνηση μπορεί πρακτικά να συγκλίνει με την Ευ-

«Ποτέ μέχρι τώρα δεν υπήρχε πρόβλημα ρευστότητας, το είδαμε στις πολλές σχετικές απειλές στο παρελθόν, όπου η χώρα πορευόταν για μήνες χωρίς χρηματοδότηση. Οι τράπεζες είναι ανακεφαλαιοποιημένες, το πρόγραμμά μας είναι δομημένο ώστε να μην υπάρχουν ελλείμματα και, όπως έχουμε τονίσει, κανέναν δεν συμφέρει μια κατάσταση ρήξης».

» Για τις ιδιωτικοποιήσεις, είναι βασική παραδοχή ότι όποιος πουλάει σε περίοδο κρίσης, ξεπουλάει. Εμείς θεωρούμε ότι η δημόσια περιουσία μπορεί από μόνη της να είναι μοχλός ανάπτυξης.

ρωζώνη στον ορισμό της έννοιας «μεταρρύθμιση»; Διότι παρατηρεί κανείς εκ διαμέτρου αντίθετες θέσεις σε κεντρικά ζητήματα οικονομικής πολιτικής, όπως οι ιδιωτικοποιήσεις, ο περιορισμός των κρατικών δαπανών και η εργασιακή ευελιξία. Ευρύτερα, οι δύο πλευρές ανταλλάσσουν διαφορετικά τη διαδρομή για την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη. Πού βρίσκεται πρακτικά το κοινό έδαφος;

«Ας τα δούμε ένα ένα. Για τις ιδιωτικοποιήσεις, είναι βασική παραδοχή ότι όποιος πουλάει σε περίοδο κρίσης, ξεπουλάει. Εμείς θεωρούμε ότι η δημόσια περιουσία μπορεί από μόνη της να είναι μοχλός ανάπτυξης. Δεν είναι προτιμότερο, αντί να πουλάμε τα περιουσιακά στοιχεία του Δημοσίου, να τα χρησιμοποιήσουμε για την ανάπτυξη και την αντιμετώπιση της ανεργίας; Για τις δαπάνες, ήμουν οι πρώτοι που εγκαλούσαμε τις κυβερνήσεις του παρελθόντος, με ερωτήσεις στη Βουλή, ότι αντί να κάνουν τις Υπηρεσίες αποτελεσματικές και να αξιοποιούν τους υπαλλήλους, ανέθεταν τις εργασίες σε ιδιωτικές εταιρείες με υπερβολικό κόστος, ολόκληρα πακέτα, που οι ίδιοι οι υπάλληλοι μας γνωστοποιούν ότι είναι απολύτως μέσα στα καθήκοντά τους να διεκπεραιώσουν. Ποτέ δεν θέλαμε ένα σπάταλο Δημόσιο. Η «εργασιακή ευελιξία», το μόνο που κάνει είναι να αποδομεί την κοινωνική συνοχή και να πλήττει την παραγωγικότητα. Η δική μας κατεύθυνση για την ανάπτυξη είναι βασισμένη πάνω στις αρχές που οικοδομήθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση. Για μας η ανάπτυξη δεν θα προέλθει από την κατάργηση εργασιακών δικαιωμάτων, αλλά από την έμφαση στην τεχνολογία, τις καινοτομίες, τη διαφάνεια, το αποδοτικό κράτος. Δεν είναι δυνατόν να συνεχιστεί άλλο η μετανάστευση νέων ανθρώπων. Η χώρα μας διαθέτει ένα αξιοζήλευτο ανθρώπινο κεφάλαιο. Ομως τα καλύτερα μυαλά μεταναστεύουν στις χώρες της Ευρώπης με ψηλότερους μισθούς και σταθερές εργασιακές σχέσεις».

Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ επέλεξε να συγκροτήσει κυβέρνηση με το δεξιό κόμμα των ΑΝΕΛ έναντι του κεντροαριστερού, φιλελεύθερου Ποταμιού; «Θα μου επιτρέψετε να αμφισβητήσω τον προσδιορισμό “κεντροαριστερό”. Το Ποτάμι αυτοαναιρείται κάθε μέρα που περνάει. Ενώ διακήρυσσε το νέο και άφθαρτο που κομίζει, αποτελεί ένα συνονθύλευμα ετερόκλητων και φθαρμένων στοιχείων. Αυτή η πολιτική της δόξης “εναλλακτικότητας”, κενής περιεχομένου, με φοβίζει πολύ περισσότερο από έναν πολιτικό χώρο που, πέρα από τις διαφορές, και πιστέψτε με έχω αρκετές, έχει μια σταθερότητα απόψεων και κατεύθυνσης για τα βασικά και άμεσα προβλήματα που καλείται να λύσει η κυβέρνηση που εκλέχτηκε».

Πώς αξιολογείτε το ενδεχόμενο υποψηφιότητας του επιτρόπου Δημήτρη Αβραμόπουλου για την Προεδρία της Δημοκρατίας;

«Αυτές είναι αποφάσεις του πρωθυπουργού. Ας μην προτρέχουμε. Αν η κυβέρνηση εκτιμά ότι στο πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας πρέπει να εκφράζονται και οι πολίτες της συντηρητικής παράταξης, και ότι αυτό θα βοηθήσει τον αγώνα που κάνει η Ελλάδα στην Ευρώπη, μπορώ να κατανοήσω μια τέτοια επιλογή. Η Αριστερά δεν ήρθε για να διχάσει, ήρθε για να ενώσει».

Θα σας ενδιέφερε να αξιοποιηθεί σε κάποιο πόστο στις Βρυξέλλες; «Θα με ενδιέφερε να προσφέρω όπου το κόμμα μου εκτιμά ότι θα είμαι αποδοτικότερος. Είμαι καταγεγραμμένος ως “αριστερός ευρωπαϊστής” και οι παρεμβάσεις μου, μέχρι την τελευταία επιστημονική μου μελέτη για την κρίση χρέους της Ευρωζώνης, αλλά και η προεκλογική συμβολή μου, με επισκέψεις σε πάρα πολλές ευρωπαϊκές πόλεις, συναντήσεις με στελέχη ευρωπαϊκών θεσμών, συνεντεύξεις μου στον διεθνή Τύπο, καταδεικνύουν ότι αυτό πράγματι είναι ένα πεδίο που εκτιμώ ότι μπορώ να συμβάλω δημιουργικά».

[SID:9214271]